



OSNOVNA ŠOLA RIBNICA NA POHORJU

ISKRICE

GLASILO OŠ RIBNICA NA POHORJU

V TEJ ŠTEVILKI:

Zlata knjiga	2
Zlati bralci	3
Uspehi naših učencev	4
Šestošolci obiskali Inovatio in HE Fala	8
Smučarski poleti	10
Medgeneracijsko druženje	11
Zborovski BUM	12
Od ideje do izdelka	13
Naravne in druge nesreče	15
Velika noč некоč in danes	16
Obisk knjižnice	17
Ekскурzija: Koroška	18
Revija OPZ	19
Zaključna prireditev	20
Ob 80-letnici Cicibana	21
Delavnici za nadarjene učence	23
Šola v naravi: Bohinj	24
Ekскурzija: Vrhnika in Bistra	29
Koncert: Poje vam mladost	32
Obisk Toneta Partljiča	33
INTERVJU: Tone Partljič	34
Likovna delavnica	42
Letna šola v naravi	43
Ekскурzija 9. razreda	46
MISLI DEVETOŠOLCEV	47
VRTEC	51

ŠTEVILKA 2, LETO 2024/2025

JUNIJ 2025



INTERVJU

STONE PARTLJIČ

Če te bo kdo »žical«, ga vprašaj:
»Si bral za bralno značko?«

Naslovnica:
Sara Pridigar, 7. r.

VPIS V ZLATO KNJIGO OŠ Ribnica na Pohorju

JAN BUZZI,

učenec 9. razreda,

je imel od 3. do 9. razreda
zaključene same odlične ocene.



EMA ŽIGART,

učenka 9. razreda,

je imela od 3. do 9. razreda
zaključene same odlične ocene.

Zvesti knjigi vseh devet let

ZLATI BRALCI



Devetošolci, ki so bralno značko osvojili vseh devet let, so postali zlati bralci: Jan Buzzi, Živa Črnko, Urška Urbanc, Ema Žigart, Lana Klemenc (ni na fotografiji, ker je bila odsotna).

V petek, 23. 5. 2025, je bila na Prevaljah prireditev, posvečena zlatim bralcem Koroške. Med njimi so bili tudi naši devetošolci, ki so vseh devet let osvojili bralno značko. Gostja prireditve je bila pisateljica Aksinja Kermauner, ki je spregovorila o svojem ustvarjanju in o tem, kako se brati in pisati učijo slepi in slabovidni. Prav zanje je

ustvarila številne knjige. Nastopili so tudi učenci OŠ Franja Goloba Prevalje in glasbenica Ditka. Pred prireditvijo so se zlati bralci že tradicionalno fotografirali ob krojačku Hlačku, junaku iz knjige Leopolda Suhodolčana, ustanovitelja gibanja Bralna značka.

Jasna Ledinek

Državno tekmovanje s področja slovenščine

SREBRNO CANKARJEVO PRIZNANJE

Brati, razumeti, vrednotiti, utemeljevati, primerjati, povezovati, razlagati ... Vse to in še več je bilo potrebno, da je nastal razlagalni spis naše devetošolke **Žive Črnko**. Ta se je namreč udeležila državnega tekmovanja s področja slovenskega jezika in osvojila **srebrno Cankarjevo priznanje**.

Za ta uspeh ji iskreno čestitamo in ji želimo, da jo ljubezen do branja spremlja tudi v prihodnje.

Jasna Ledinek, mentorica

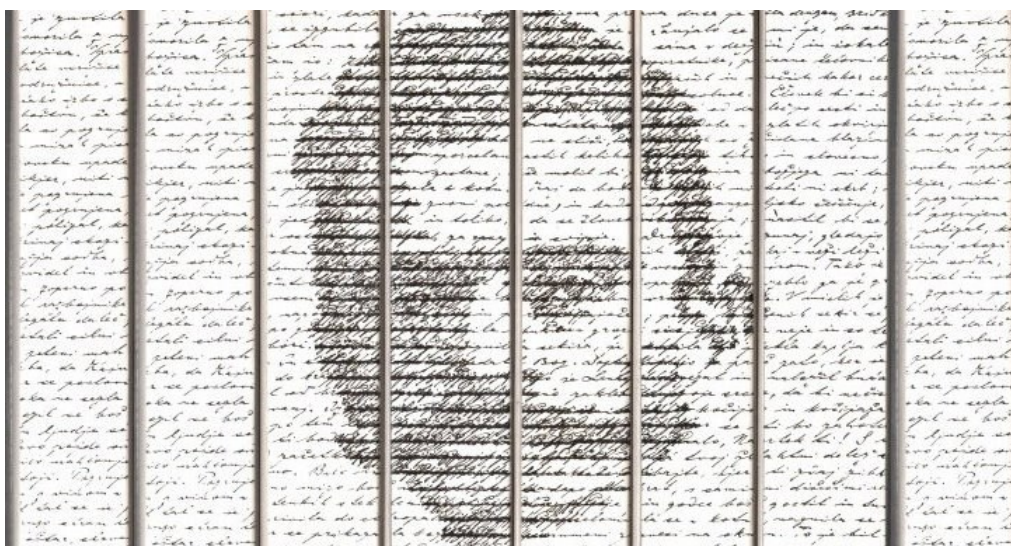


Slika, str. 4,
na sredini:

Ivan Cankar
na platnicah.
Dostopno na:
[https://
www.olgica.si/
2018/06/26/
literarna-dela-
cankarjevo-
2018-19/\(26.
6.2025\).](https://www.olgica.si/2018/06/26/literarna-dela-cankarjevo-2018-19/(26.6.2025))

Slika, str. 4,
spodaj:

Cankarjev
podpis. Do-
stopno na:
[https://
sl.wikiquote.o
rg/wiki/
Sli-
ka:Ivan_Canka
r_signature_2.
jpg \(26. 6.
2025\).](https://sl.wikiquote.org/wiki/Slika:Ivan_Cankar_r_signature_2.jpg)



Ivan Cankar

Regijsko tekmovanje otroških pevskih zborov

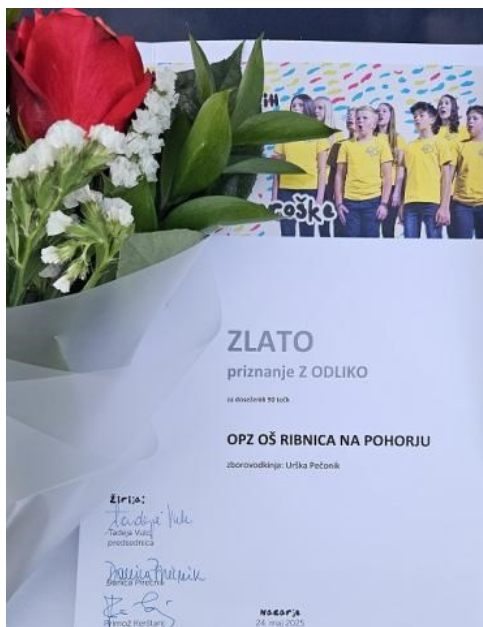
ZLATO PRIZNANJE Z ODLIKO

V soboto, 24. 5. 2025, se je naš **otroški pevski zbor** z mentorico Urško Pečonik udeležil regijskega tekmovanja »Od Celja do Koroške« v Nazarjah.

Njihov trud in vztrajnost sta se izplačala - dosegli so **zlato priznanje z odliko**.

Iskrene čestitke in pogumno naprej!

Urška Pečonik, mentorica



Fotografija: Sebastjan Žvipelj

Državno tekmovanje s področja matematike

TEKMUJEM Z LILI IN BINETOM

Tekmujem z Lili in Binetom je tekmovanje s področij matematike, slovenščine in spoznavanja okolja, ki ga organizira založba Rokus Klett. Tekmovanje poteka na šolski in državni ravni.

Udeležili so se ga tudi naši učenci 1., 2. in 3. razreda. Najuspešnejši je bil prvošolec **Mark Držečnik**, ki je osvojil **srebrno priznanje**.

Bronasto priznanje pa so osvojili:

Ema Lesjak

Pika Luzar

Jakob Osvald

Tia Plevnik

Taja Urh

Tekmovalcem iskreno čestitamo in jim želimo še veliko uspeha v prihodnje.

Mateja Pisnik, mentorica



Državno prvenstvo v veleslalomu

SMUČANJE NA ROGLI

V četrtek, 6. 3. 2025, je na Rogi potekalo državno prvenstvo v veleslalomu. Udeležili sta se ga dve naši učenki: devetošolka **Ema Žigart** in osmošolka **Tea Ostruh**. Ema Žigart je osvojila **9. mesto**.

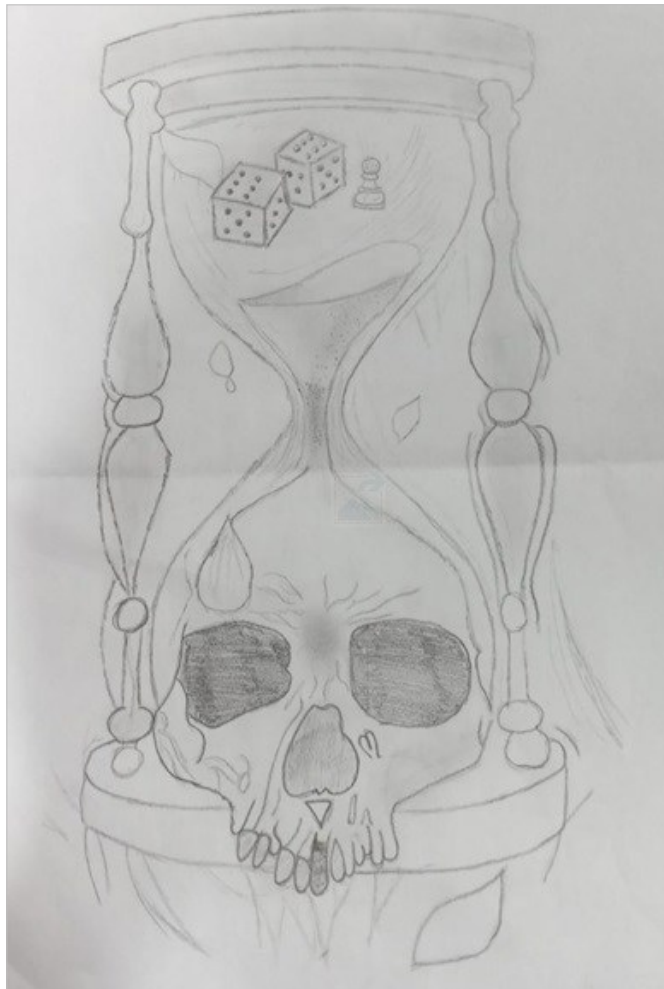
Na tekmovanju sta pogumno zastopali našo šolo, zato jima iskreno čestitamo.

Marko Klemenc, mentor



Likovni natečaj

BODI UMETNIK, IGRAJ SE Z MANO



Hanino likovno delo z naslovom Igra v preteklosti

Z veseljem sporočamo, da je bilo delo devetošolke **Hane Grum** izbrano na letošnjem likovnem natečaju »Bodi umetnik, igray se z mano«. Med več kot 6500 prispelimi deli je njeno likovno ustvarjanje bilo izbrano med 1000 najboljših.

Razstava izdelkov je bila na ogled v Koroški galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu.

Hani iskreno čestitamo in ji želimo še veliko uspehov na njeni nadaljnji umetniški poti.

Luka Oman, mentor

Dan dejavnosti

ŠESTOŠOLCI SPOZNAVALI TEHNOLOGIJO PRIHODNOSTI

V okviru projekta Inovativna pedagogika 5.0 so se šestošolci v sredo, 5. 3. 2025, odpravili na obisk podjetja Inovatio, d. o. o., v Mariboru, kjer so spoznali sodobne učne pristope in inovativne rešitve za izobraževanje. Predstavili so nam svoje podjetje, njihovo poslanstvo in napredne tehnologije, ki omogočajo bolj interaktivno in prilagojeno učno okolje. V testni učilnici so preizkusili različne vrste šolskega pohištva, ki omogočajo prilagodljivo učno izkušnjo, ter spoznali interaktivne zaslone in njihove funkcije. Učenci so se pomerili v kvizu, ki jim je omogočil preizkušanje več hkratnih dotikov in uporabe različnih digitalnih orodij. Preizkusili so tudi interaktivna tla, kjer so reševali miselne igre in kvize s področja geografije in naravoslovja. Z očali za virtualno resničnost so doživeli novo dimenzijo učenja in raziskovali možnosti VR-tehnologije v izobraževanju. Posebej jih je navdušil robot Photon, s katerim so se seznanili z osnovami programiranja ter spoznali, kako lahko robotika pomaga pri razvijanju logičnega mišljenja in reševanju problemov.

Na poti nazaj v šolo so obiskali hidroelektrarno Fala, kjer so spoznali, kako se električna energija, ki napaja številne sodobne tehnologi-

je, pridobiva iz obnovljivih virov. Ogledali so si delovanje turbin in generatorjev ter spoznali, kako digitalni nadzorni sistemi omogočajo učinkovito upravljanje hidroelektrarne.

Obisk je bil poučen in je učencem omogočil vpogled v prihodnost izobraževanja ter razumevanje, kako digitalizacija in sodobne tehnologije vplivajo na različna področja našega življenja – od šolskih učilnic do energetike.

Andreja Peruš



Delavnica

PEVSKE PRIPRAVE

V petek, 14. 3., in v soboto, 15. 3. 2025, smo imeli s pevci mladinskega pevskega zbora pevske priprave. Prespali smo na šoli in ta čas izkoristili tudi za prijetno druženje in povezovanje. Pevske vaje so bile kar naporne, a nam vseeno ni zmanjkalo energije za športne aktivnosti v telovadnici, karaoke in ogled filma. S programom, ki smo ga naštudirali, smo se predstavili na državnem srečanju mladinskih pevskih zborov Zborovski BUM, ki je bil v soboto, 5. 4. 2025, v Celju.

Urška Pečonič



Dan dejavnosti

OGLED SMUČARSKIH POLETOV V PLANICI

V četrtek, 27. 3. 2025, smo si učenci 4., 5., 7. in 8. razreda ogledali smučarske polete v Planici. Naš dan se je začel že ob 4.50, ko smo se zbrali pred šolo. Čez približno deset minut smo se odpeljali proti Planici. Pot je bila zanimiva, saj smo se peljali čez del Avstrije in Italije, kjer smo videli ogromno lepih pokrajin in krajev. Po poti smo posneli še kratek videoposnetek za Koroški radio, v katerem smo navijali za naše smučarske skakalce. Vozili smo se približno dve uri in pol. Ko smo prišli na cilj, nas je čakala okusna

malica. Hitro smo se najedli in odšli na tribuno. Poleti so trajali približno tri ure. Po končani tekmi smo imeli 45 minut prosto, da smo si lahko ogledali stojnice in tudi kaj kupili. Ob enih smo se zbrali za odhod. Naredili smo še nekaj lepih fotografij za šolsko glasilo. Ker nas je avto-bus že čakal, smo odhiteli nanj in se počasi odpeljali nazaj proti šoli. Pot nazaj je bila pestra, saj smo veliko peli. K šoli smo prišli okoli četrte ure. Izlet je bil zanimiv in zato upamo, da se še kdaj ponovi.

Tea Ostruh in Karin Karat, 8. r.



Dan dejavnosti

MEDGENERACIJSKO DRUŽENJE

V četrtek, 3. 4. 2025, smo organizirali tehniški dan Medgeneracijskega druženja, ki je potekal v sodelovanju z Zdravstvenim domom Radlje ob Dravi in upokojenci iz Ribnice na Pohorju. Učenci so se z navdušenjem udeležili različnih delavnic, ki so jih poleg učiteljev vodili še upokojenci in strokovnjaki iz zdravstvenega doma.

Med delavnicami so se učenci preizkusili v namiznem tenisu, štrbunku in kolesarjenju. Ob koncu dneva

je sledila podelitev nagrad za najboljša tri mesta iz omenjenih kategorij. Istočasno je zdravstveni dom organiziral sejem zdravja, kjer so učenci spoznali škodljive učinke alkohola in drog na telo ter se seznanili z zdravim življenjskim slogom.

Dogodek je bil izjemno uspešen in je prispeval k medgeneracijskemu povezovanju ter ozaveščanju o zdravem načinu življenja.

Mateja Pisnik



Državno srečanje mladinskih pevskih zborov

ZBOROVSKI BUM 2025

V soboto, 5. 4. 2025, so se pevci mladinskega pevskega zbora naše šole udeležili Zborovskega BUM-a 2025, državnega srečanja mladinskih pevskih zborov in največjega pevskega praznovanja v Sloveniji, ki je potekal v Dvorani Zlatorog v Celju. Koncert je bil zares nekaj posebnega, saj je v barvah slovenske zastave ob spremljavi Mladinskega orkestra Glasbene šole Celje pod taktirko Gašperja Salobirja zapelo 5000 mladih pevcev, ki so napolnili dvorano z ubranim petjem in energijo, ki jo premore le mladost. Naša zborovodkinja Urška Pečonik je na svoje pevce, ki vztrajajo in pojejo v zborih že od vrtca dalje, neizmerno ponosna.



Urška Pečonik



MPZ OŠ Ribnica na Pohorju v barvah slovenske zastave

Dan dejavnosti

OD IDEJE DO IZDELKA

V sredo, 9. 4. 2025, smo z učenci 1. in 2. razreda obiskali Radlje ob Dravi, kjer smo izvedli tehniški dan z naslovom »Od ideje do izdelka«. Obiskali smo tiskarno Pixlprint, kjer so si učenci z navdušenjem ogledali tiskarske stroje, s katerimi lahko izdelajo velike plakate, nalepke ter tiskajo na skodelice in številne druge materiale.

Učenci so že v šoli predhodno narisali sebe, te risbe smo nato povezali v celoto, ki so jo v tiskarni grafično oblikovali in natisnili na majice. Imeli smo tudi priložnost videti, kako poteka tiskanje na majice v živo. Še posebej so se razveselili, ko so ob koncu obiska dobili tudi vrečko presenečenja. Učenci so na igriv način razvijali temeljne kompeten-



ce s področja računalništva in informatike – spoznavali so delovanje naprav, spremljali pot digitalne informacije od ideje do končnega





izdelka, doživeli moč skupinskega ustvarjanja in se zavedali, kako tehnologija vpliva na naše vsakdanje življenje.

Po ogledu tiskarne smo se ustavili še v Knjižnici Radlje ob Dravi, kjer so učenci lahko prosto raziskovali, prebirali knjige in se igrali. Dan smo zaključili s sladoledom, ki je bil popoln zaključek našega dneva.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so nas tako lepo sprejeli in si vzeli čas za nas.

Mateja Pisnik



Natečaj

NARAVNE IN DRUGE NESREČE

Tudi letos so naši učenci in otroci iz vrtca sodelovali pri natečaju »Naravne in druge nesreče« in ustvarjali v okviru teme požarna varnost.

Podelitev nagrad na **regijskem nivoju** je potekala na prireditvi, ki je bila 11. 4. 2025 na Drugi osnovni šoli Slovenj Gradec.

LIKOVNA DELA:

Philip Bobnarič, vrtec
(mentorici: Alenka Urnaut, Hermina Ostruh)

Daša Kačič, 3. r.
(mentorica: Lucija Orter)

Julija Hudernik, 4. r.
(mentorica: Marija Lopert)

LITERARNA DELA:

Lola Fornezzi, 6. r.
(mentorica: Jasna Ledinek)

Živa Črnko, 9. r.
(mentorica: Jasna Ledinek)

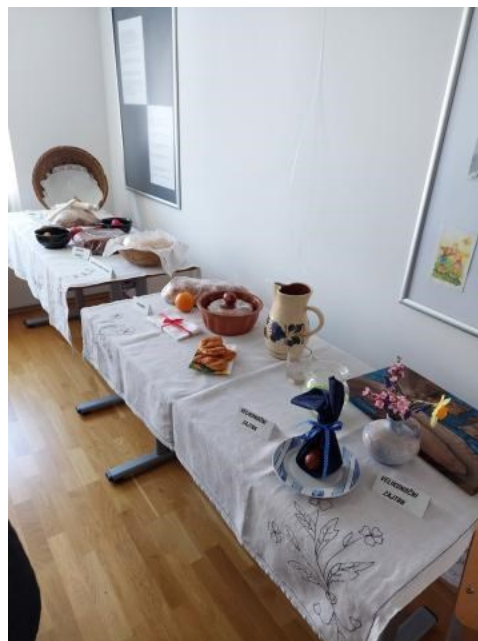
Lola in Živa se prireditve zaradi bolezni žal nista mogli udeležiti. Nagrajencem iskreno čestitamo.



Razstava

VELIKA NOČ NEKOČ IN DANES

V petek, 11. 4. 2025, smo se z veseljem odzvali prijaznemu povabilu Društva upokojencev Ribnica na Pohorju, ki nas je povabilo na otvoritev razstave z naslovom »Velika noč nekoč in danes«. Po kratkem kulturnem programu, pri katerem so sodelovali tudi učenci naše šole, smo si z zanimanjem ogledali razstavljene pirhe, butare in kratke zapise o običajih, povezanih s tem praznikom. Toplo so nas sprejeli ter pogostili s pokušino velikonočnih dobrot, za kar smo jim iskreno hvaležni, saj so bile jedi resnično izvrstne in polne okusa.



Mateja Pisnik

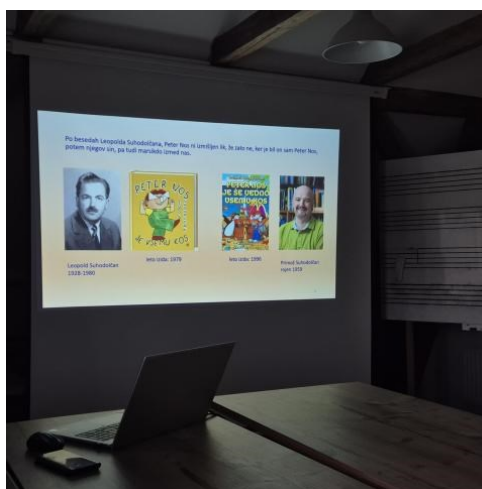


Sodelovanje šolske in splošne knjižnice

OBISK KNJIŽNICE RIBNICA NA POHORJU

V torek, 15. 4. 2025, so učenci 4., 5. in 6. razreda obiskali Knjižnico Ribnica na Pohorju, kjer so jim knjižničarke pripravile zanimiva predavanja in ustvarjalne delavnice.

Četrtošolci so se podali na zanimivo pot knjige – od avtorjeve zamisli do trenutka, ko knjiga pride v bralčeve roke. Učenci 5. razreda so raziskovali Skrivnost izginulih črk ter razmišljali o pomenu branja in bogatenja besednega zaklada. Šestošolci pa so spoznali priljubljenega slovenskega avtorja Primoža Suhodolčana in primerjali različne vrste knjig – tiskano knjigo, e-knjigo, zvočno knjigo in celo knjigo, predelano v film.



Učenci so z zanimanjem spremljali vsebine, sodelovali v delavnicah in ob tem širili svoje znanje o svetu knjig. Knjižnici Ribnica na Pohorju se zahvalujemo za to poučno izkušnjo.

Andreja Peruš

Ekskurzija

RAZISKOVANJE KOROŠKE

Naši učenci od 1. do 6. razreda so se podali na zanimivo in poučno ekskurzijo. Najprej smo obiskali Prežihovino, kjer je nekoč živel slovenski pisatelj Prežihov Voranc. Učenci so z navdušenjem spoznava-
li njegovo življenje in delo.

Po ogledu Prežihovine smo se odpravili v rudnik Mežica. Po razburljivi vožnji smo pod zemljo reševali uganke in ustvarjali, kar je bilo za mlajše učence še posebej zanimivo. Starejši učenci pa so imeli priložnost spoznati delo rudarjev.

Ekskurzija je bila za vse učence nepozabna izkušnja, polna novih znanj in doživetij.



*Na Prežihovini (zgoraj) in
v rudniku Mežica (spodaj)*

Mateja Pisnik



Območno srečanje pevskih zborov

REVIJA OTROŠKIH PEVSKIH ZBOROV



V sredo, 23. 4. 2025, je v telovadnici OŠ Brezno - Podvelka potekala Revija otroških pevskih zborov, na kateri se je predstavilo pet otroških pevskih zborov, med njimi tudi otroški pevski zbor naše šole z mentorico Urško Pečonik. Na reviji so ob klavirski spremljavi Helene Kreuh zapeli štiri skrbno izbrane skladbe - Iščemo hišico, Lipej raja, Sedem lisičic in Spalni vlak. Ob koncu prireditve so skupaj zapeli prav vsi nastopajoči in s pesmijo sklenili

čudovit pevski popoldan. Zborovodkinja in pevci so z nastopom zelo zadovoljni, prejeli pa so tudi pohvalo strokovne ocenjevalke Tadeje Vulc. Pevci tudi v prihajajočem mesecu niso počivali, saj jih je čakal nastop na regijskem tekmovanju otroških in mladinskih pevskih zborov, ki je bilo 24. 5. 2025 v Nazarjah. Njihova zborovodkinja je na prav vsakega izmed njih neizmerno ponosna.

Urška Pečonik

Zaključna prireditev

»KDOR BERE, ŽIVI TISOČ ŽIVLJENJ«

V četrtek, 15. 5. 2025, smo vrtčevski otroci in učenci Osnovne šole Ribnica na Pohorju skupaj z mentorji priredili zaključno prireditev. Ta je bila posvečena branju, njeno sporočilo je bilo namreč »Kdor bere, živi tisoč življenj«, znamenita misel G. R. R. Martina. Prireditev se je odvijala v telovadnici naše šole. Učenci so z igro uprizorili razvoj pisave od njenih začetkov do danes. Nastopajoči so se predstavili tudi z deklamacijami, petjem in plesom.

Ravnatelj je razglasil tudi dosežke naših učencev na državnem nivoju. Prireditev sta povezovali učenki 6. razreda Zoja in Ajda. Ob koncu so učenci otroškega in mladinskega pevskega zbora zapeli pesem »Svet je tvoj« pevke Nine Pušlar in ob tem tudi zaplesali. Pesem so popestrlili tudi solistki Lana in Manca ter reper Žiga iz 9. razreda, ki so skupaj z zborom vsem pričarali nasmeh na obrazu.

**Mija Vertovšek,
Sara Pridigar, Naja Past, 7. r.**



Dan dejavnosti

BRANJE IN USTVARJANJE OB 80-LETNICI CICIBANA



V četrtek, 15. 5. 2025, so učenci od 1. do 3. razreda naše šole na poseben način obeležili 80-letnico revije Ciciban. Izvedli smo ustvarjalne delavnice, pri katerih so učenci spoznavali zgodovino in vsebine te dolgoletne otroške revije. Brali smo zgodbe iz revije, pisali in risali ilustracije.

Praznovanje je bilo še posebej veselo, saj je Mladinska knjiga vsakemu učencu podarila svoj izvod revije

je Ciciban. Iskreno se jim zahvaljujemo za to lepo gesto, ki je otroke razveselila in še dodatno spodbudila k branju.

S praznovanjem smo učencem približali pomen revije Ciciban kot kakovostne in dolgoletne otroške publikacije, ki spodbuja razvoj bralne pismenosti, domišljije in ustvarjalnega mišljenja.

Andreja Peruš

Dan dejavnosti

USTVARJANJE OB PARTLIJČEVI PRIPOVEDI PRVI SLADOLED

V četrtek, 15. 5. 2025, so se tudi učenci predmetne stopnje posvetili branju. Delo je potekalo v treh skupinah. Učenci, ki so se na to vnaprej pripravili, so glasno prebrali pripoved **Prvi sladoled** pisatelja **Toneta Partljiča**. Nato so s pomočjo vprašanj preverili, ali so učenci zgodbo razumeli. Ker so poslušalci zbrano in dobro poslušali, so na vprašanja brez večjih težav pravilno odgovorili. Nato je sledilo ilustriranje najljubšega prizora iz zgodbe, pri čemer so učenci lahko pokazali tudi svoje likovne sposobnosti.

Jasna Ledinek



Delavnica za nadarjene učence

IGRE IN VEŠČINE ZA VSAK DAN

V četrtek, 27. 2. 2025, se je pet nadarjenih učencev naše šole udeležilo delavnice na OŠ Brezno - Podvelka.

Ob 7.50 smo se zbrali v garderobi naše šole in čez nekaj minut smo se s šolskim kombijem odpeljali v Brezno. Ko smo prispeli, smo se v šolski garderobi sezuli in podali v učilnico. Ko so se zbrale vse šole, smo se naključno porazdelili v skupine po pet učencev. Najprej smo se s pomočjo vprašanj bolje spoznali. Sledila je igra, v kateri se je na tabli prikazala trditev. Lahko smo povedali svoje mnenje in ga nato argumentirali. Potem smo odšli v jedilnico in pojedli okusno malico. Nato smo se vrnili v učilnico, kjer smo nadaljevali z različnimi miselnimi nalogami. Pri tem smo se naučili bolje sodelovati v skupini.

Ko so vse skupine končale z nalogami, je sledil pogovor o naših vtisih o dnevu. Nekaj minut smo namenili sproščanju ob sveči. Pozneje smo se s šolskim kombijem vrnili nazaj v šolo. Tako se je naš prijeten dan končal.

Staš Fric, 8. r.,
Andraž Cvetko, 8. r.,
Tea Ostruh, 8. r.,
Zoja Hriberšek, 6. r.,
Ema Žigart, 9. r.



Šola v naravi

ŠOLA V NARAVI V BOHINJU

Učenci 7., 8. in 9. razreda so od 26. do 30. 5. 2025 preživljali šolo v naravi v Bohinju. Prve štiri dni so za nje vse dejavnosti pripravili v Centru šolskih in občolskih dejavnosti Bohinj, zadnji dan pa so se z razredniki podali na ekskurzijo na Vrhniko in v Bistro.

V Bohinju so bile dejavnosti sproščene, poučne in razburljive. Učenci so se preizkusili v kanuizmu, plezanju, pohodništvu, lokostrelstvu, raziskovali so značilnosti Bohinjskega jezera in Triglavskega narodnega parka ter spoznali trike za preživetje v naravi. Dejavnosti so potekale ločeno v dveh skupinah (A in B) po 15 oz. 16 učencev.

Učenci so za vsak dan napisali svoje misli v obliki dnevnika. Nekaj zapisov podajamo tukaj.

Jasna Ledinek



Bohinj, 27. 5. 2025

Dragi dnevnik!

Včeraj smo prispeli v Bohinj in se namestili v sobe ČŠOD-ja. Dolgo sem se veselila izleta, vendar so me hišna pravila kar malo presenetila. Nato smo se odpravili v naravo in si ogledali Bohinj. Učitelj Igor nam je podal znanje o preživetju v naravi. Zvečer pa smo odšli na nočni sprehod. Najljubši del dneva je bilo druženje s sovrstniki ter nočni pogovori z Urško in Teo. V torek smo začeli z jutranjo gimnastiko ob sedmih. Nato smo se odpravili na plezanje in skupaj premagali nove strahove, kar mi je bilo všeč, saj sama nikoli ne bi upala plezati. Popoldan pa smo skupaj odšli na predstavitev Triglavskega narodnega parka. Ogledali smo si naravne lepote in izvedeli nekaj novega o geografskih ter zgodovinskih značilnostih Bohinja. Pred spanjem pa smo si ogledali še zanimiv film.

Živa

Fotografije,
str. 24:

- Kanuizem

str. 25:

- Lokostrelstvo
- Plezanje



Bohinj, 27. 5. 2025

Dragi dnevnik,

včeraj smo prišli v Bohinj! Ko smo prispeli, smo imeli kosilo. Razdelili smo se po tri, se posedli v kajake in začeli veslati. Na začetku me je bilo malo strah, vendar sem se kar hitro navadila. Ko smo prišli nazaj, smo se preoblekli, ker smo bili zelo mokri, in se odpravili na večerni sprehod. Še prej pa smo imeli večerjo. Kasneje smo se začeli pripravljati na spanje, se malo podružili in zaspali. Tak je bil prvi dan v mojih očeh. Drugi dan se je začel ob 7.00, ko so nas učitelji zbudili. Imeli smo 30 minut, da smo se uredili. Ob 7.30 smo se odpravili na 15-minutni sprehod. To mi je bilo všeč, ker smo se dokončno zbudili in predramili. Nato smo se odpravili na zajtrk. Iskreno ... ni mi bil všeč. Mislim, da zato, ker takšne hrane nisem navajena. Po tem smo šli proti Bohinjskemu jezeru, kjer smo merili, kako čisto in globoko je, raziskovali smo živali, ki živijo v njem. Kasneje smo se učili streljati z lokom. To mi je bilo zelo zabavno in zelo všeč. Čez nekaj časa smo imeli kosilo. Všeč mi je bil polpet, ni mi pa bil všeč krompir, ker je bil malce surov. Nato smo imeli čas za druženje, zabavo in telefon.

Ema

Bohinj, 28. 5. 2025

Dragi dnevnik!

Današnji dan je bil zelo pester. Zjutraj smo imeli jutranji pohod, nato pa je sledil zajtrk. Naša prva aktivnost je bil pohod. Odpravili smo se do slapa Savica, do katerega je pot trajala 2 uri. Pot je bila zelo dolga in naporna, zato mi ta aktivnost ni bila najbolj všeč. Bilo je prijetno toplo, tako da je bil današnji dan najboljši dan za pohod. Do kosila smo prišli nazaj. Po njem nam je ostalo kar nekaj prostega časa za druženje po šolah. Naša popoldanska aktivnost je bila preživetje v naravi. Bilo je super zanimivo, saj smo se naučili veliko novih veščin, ki nam bodo koristile, če jih bomo kdaj potrebovali, ko bomo v naravi brez pomembnih naprav in pripomočkov. Naučili smo se zakuriti ogenj in filtrirati vodo. Nato je sledila večerja, po kateri je sledilo druženje z učenci naše in ljubljanske šole. Igrali smo se razne igre in tako zaključili odličen dan.

Jan B.



**Fotografije,
str. 26:**

- levo: *Kako zakuriti ogenj*
- desno: *Slap Savica*

**Fotografije,
str. 27:**

- zgoraj levo: *Vojaško pokopališče Ukanc*
- zgoraj desno: *Družabni večer - cirkus*
- desno na sredini: *Peš proti ČŠOD*
- spodaj: *Savica*

**Zapis pod fotografijo Savice,
str. 27:**

TROBEC, Tajan.
Sava Bohinjka.
Dostopno na:
<http://www.dedi.si/dediscina/353-sava-bohinjka>
(20. 6. 2025).

Bohinj, 28. 5. 2025

Dragi dnevnik!

Sporočam ti, da sem se danes imela bolje kot prejšnja dva dneva. Zjutraj smo se zbudile, se uredile in odšle na jutranjo telovadbo. Potem je sledil zajtrk in prva dejavnost – pohod do slapa Savica. Pot je bila dolga in naporna. Zelo so me bolele noge, ko smo prispeli na vrh, seveda pa je sledila še pot nazaj. Sledilo je kosilo in počitek (dobili smo tudi telefone). Po počitku smo učenci skupine B odšli na kanuizem. Bilo je lepo. Nato smo se dogovorili in nekateri odšli v trgovino. Ko smo prišli nazaj, smo večerjali in imeli na sporedu družaben večer, ki smo ga preživeli lepo z učenci Osnovne šole Božidarja Jakca.

Lejla



Bohinj, 29. 5. 2025

Dragi dnevnik,

današnji dan je bil kar v redu. Dopoldne smo se z učiteljico Piko odpravili na večji kanu. Imeli smo se super, peli smo, lovili živali, gledali globino jezera ... Popoldne smo imeli lokostrelstvo. Tam mi ni ravno šlo, saj sem to počela prvič. Po mojem mnenju bi morali imeti več poskusov za vajo, saj po enem posku-

su še nisi siguren, kako to gre. Glede hrane ni bilo tako slabo kot prejšnje dni, ampak vseeno ne bi bila tu še en teden.

Urška



Bohinj, 29. 5. 2025

Dragi dnevnik!

Danes je zadnji dan pred zaključnim izletom in zadnji dan z dejavnostmi v ČŠOD-ju. Zjutraj smo se zbudili in se pripravili na jutranjo vadbo, ki jo je vodila učiteljica Tina iz doma. Po vadbi smo odšli na zajtrk, ki je bil zopet samopostrežen. Po zajtrku smo imeli 20 minut časa, da se pripravimo za prvo dejavnost. Dejavnost, ki je sledila, je bila plezanje. Prehodili smo 2 km do stene, kjer je učitelj Igor pripravil vse vrvi za plezanje. Ko sem bila na vrsti, sem se zelo bala, ker se zelo bojim višine. Ko sem bila na steni, me je zagrabil panika in sem hotela oditi dol. Ko smo vsi odplezali, smo se odpravili na sladoled, sledilo je kosilo. Po kosilu smo imeli malo časa za počit-



tek. Po počitku je bila popoldanska dejavnost, po imenu TNP (Triglavski narodni park). Odpravili smo se v gozd in tam prehodili 5 km. Ko smo se vrnili, smo odšli v sobe, kjer smo nam učitelji dali telefone. Po večerji smo imeli cirkus. In tako se je dan zaključil. Zahvaliti se želim našim učiteljem, ki so za nas lepo poskrbeli. Hvala, učiteljica Urška, učiteljica Jasna, učitelj Jernej - brez vas mi ne bi bili takšni, kot smo.

Mija



Savica

Sava Bohinjka izvira kot slap Savica, a se rečni odsek med slapom in Bohinjskim jezerom imenuje Savica.



Na poti do slapa Savica



Naši učenci pred odhodom iz ČŠOD Bohinj

Ekskurzija

CANKARJEVA SPOMINSKA HIŠA IN TEHNIŠKI MUZEJ

Zadnji dan šole v naravi, 30. 5. 2025, smo se odpravili na zaključno ekskurzijo. Najprej smo se zjutraj zbudili pol ure prej kot po navadi in takoj odšli na zajtrk. Pri zajtrku so nam učitelji iz ČŠOD-ja povedali, kako bo potekal dan. Ko smo pojedli, smo odšli v sobe, ki smo jih pospravili in do konca pripravili prtljago. V sobah smo počakali, dokler ni prišel učitelj Andraž in nam povedal, ali so sobe ustrezno pospravljene in prezračene. Če je bilo vse v redu, smo lahko odnesli kovčke na dvigalo in čistilke so zaklenile sobe. Odšli smo se preobut in počakat na svojo prtljago. Ko smo jo dobili, smo stopili na avtobus in se pripravili na ekskurzijo.

Na poti do Vrhnike, kjer smo si ogledali Cankarjevo spominsko hišo, nas je ustavila policija. Policista sta prišla na avtobus in nam ni bilo prijetno. Ko so se učitelji in šofer do konca pogovorili, smo varno odšli naprej do spominske hiše. K sreči je šlo le za kontrolo prometa. Ko smo prispeli na Vrhniko, na naslov Na klancu 1, nas je sprejel prijeten možki, ki nam je predstavil Cankarjevo spominsko hišo ter življenje in delo Ivana Cankarja. Ko smo končali s predstavitvijo, smo se odpravili v Tehniški muzej Slovenije v Bistri. Tam smo si ogledali veliko zanimivih stvari s področja elektrike, prometa, pogonov, gozdarstva. De-



Pred Cankarjevo spominsko hišo

monstrirali so nam tudi Teslove poskuse, pri katerih so sodelovali tudi naši učenci.

Sledilo je še kosilo v McDonaldsu, po katerem smo se opravili proti domu. Na avtobusu smo poslušali glasbo in zraven prepevali. Z nami so peli tudi naši učitelji in naš šofer avtobusa. Pred šolo so nas čakali starši in v vsi smo bili veseli, da smo varno prispeli. Ta dan se nam bo vtisnil v srce.

**Mija Vertovšek, Naja Past,
Sara Pridigar, 7. r.**



Tehniški muzej v Bistri

Dan dejavnosti

NARAVA OKOLI NAS

V petek, 31. 5. 2025, smo imeli z učenci od 1. do 4. razreda naravoslovni dan.

Razdeljeni v dve skupini smo se odpravi na vrh smučišča in na bližnji travnik. Spoznavali smo gozdne in travniške rastline ter živali. Četrtošolci pa so si ogledali še čistilno napravo.

Učencem je bilo najbolj zanimivo lovljenje travniških živali in tekmovanje v preskakovanju s palico ter ciljanje tarče.

Melanija Rogina



Dan dejavnosti

POHOD DO JOSIPDOLA

V sredo, 4. 6. 2025, smo se z učenci od 1. do 3. razreda podali na prijeten pohod do Štrucovega kostanja v Jospidolu. Del poti nas je vodil po gozdni učni poti Kapelvald, kjer smo uživali v naravi in opazovali gozdne zanimivosti. Učenci so z veliko spretnosti in vztrajnosti premagovali tudi nekoliko zahtevnejše vzpone, pri tem pa niso izgubili dobre volje. Spremljalo nas je čudovito vreme, ki je še dodatno polepšalo naš dan v naravi.

Mateja Pisnik



Koncert združenega pevskega zbora

POJE VAM MLADOST

Včeraj, 5. 6. 2025, smo z mladinskim pevskim zborom naše šole sodelovali na koncertu združenega mladinskega pevskega zbora »Poje vam mladost«, ki se je odvil v dvorani OŠ Brezno - Podvelka v okviru festivala Ars fest.

Na koncertu je ob spremljavi Helene Kreuh na klavirju in Big Banda GŠ Radlje ob Dravi družno zapelo kar 200 pevcev sedmih osnovnih šol. Bil je čudovit koncert in pravi praznik petja. Veseli in ponosni smo, da smo bili del tega dogodka.

Urška Pečonik



Zaključek Bralne značke

OBISK PISATELJA TONETA PARTLIJČ



V ponedeljek, 9. 6. 2025, smo na naši šoli gostili priznanega slovenskega pisatelja in dramatika Toneta Partljiča, ki je s svojim toplim pristopom, duhovitostjo in zanimivimi zgodbami navdušil zbrane učence.

Obisk je bil nagrada za vse učence, ki so v tem šolskem letu osvojili bralno značko. Skozi vse leto so zvesto posegali po knjigah, brali doma in v šoli ter tako pokazali, da je branje še vedno vrednota.

Gospod Partljič je v pogovoru z učenci delil številne anekdote iz svojega življenja, pripovedoval o svojem ustvarjanju in spodbudil učence, naj nikoli ne izgubijo veselja do branja, pisanja in ustvarjanja. Vsem prejemnikom bralne značke čestitamo za njihov trud in vztrajnost. Naj vas knjige še naprej vodijo v svet domišljije, razmišljanja in osebne rasti.

Andreja Peruš



Intervju: Tone Partljič

**ČE TE BO KDO »ŽICAL«, GA VPRAŠAJ:
»SI BRAL ZA BRALNO ZNAČKO?«**

Fotografija,
str. 34:

VUJINOVIĆ, Mi-
loš/BOBO. Tone
Partljič. Dostop-
no na: [https://
n1info.si/
novice/
slovenija/so-
stajerci-na-plazi-
res-najbolj-
glasni-razlaga-
tone-partljic/
\(25. 6. 2025\).](https://n1info.si/novice/slovenija/so-stajerci-na-plazi-res-najbolj-glasni-razlaga-tone-partljic/)



Ob obisku pisatelja Toneta Partljiča na naši šoli so štirje naši učenci Živa, Urška, Tea in Staš imeli čast, da so mu postavili nekaj zanimivih vprašanj. Ob poslušanju njegovih odgovorov smo izjemno uživali, saj je svoje misli podajal doživeto in na več mestih tudi humorno. Hkrati pa smo bili presunjeni, kakšno zakladnico modrosti in izkušenj nosi v sebi. Hvaležni smo, da si je vzel čas za nas.

Kako ste se odločili, da postanete pisatelj, in kaj vas je navdihnili?

»Težko rečem. Poznam nekoga, ki je bil prvak v plavanju na olimpijadi.

»To, kaj pomeni dobro oblikovan stavek, imam jaz v sebi – tako kot nekdo, ki zna dobro kuhati.«

Ta je plaval že od malih nog. Nekdo drug od malega smuča. Nekateri otroci doma kuhajo z babicami. Vsak ima nekaj, kar nosi v sebi. In če ste gledali *Moj ata, socialistični kulak*, ste najbrž videli, da tam nastopa nek Tinček, ki je v bistvu Tonček. Ker se nisem rad hvalil, sem mu dal ime Tinček. Nekateri pa bi vseeno rekli, da sem to jaz.



»Ta moja zgodba iz otroštva dokazuje, kako pomembna je vloga učiteljev, da znajo spodbujati otroka v nekaj, kar je sposoben.«

Torej od malega so mi hodile po glavi neke pesmice. Bom povedal eno resnično zgodbo, kako sem spesnil svojo prvo pesmico. Rojen sem leta 1940. Moj prvi spomin, ki sem ga tudi zapisal, pa je začetek 2. svetovne vojne. Namreč ko sem se jaz rodil, se je Evropa že spopadala z vojno. 6. aprila so torej Nemci napadli nekdanjo Jugoslavijo. Spominim se, da so tukaj, blizu mojega doma prišli mimo. Aprila 1941 mi je bilo slabih devet mesecev. Od drugih vem, da ko se je jugoslovanska vojska začela pomikati iz Pesnice,

so prišli sporočit, da bodo razstrelili železniški most in cestni most. Dobro pa se spominjam, kako sem ležal v neki mrzli kleti in čakal, da bo razstrelitve konec. Kasneje sem svoje starše spraševal po tem dogodku, oni pa niso razumeli, kako se tega spominjam, saj sem imel komaj devet mesecev.

Stanovali smo na bregu v mali hišici, pod nami na velikem posestvu, kjer so prej stanovali Nemci, pa so naselili delavce, ki so delali na tem posestvu. Spominjam se, kako sem prvič napisal pesem o teh sosedih in njihovem prepiranju. Ko je oče slišal to pesem, je bil zelo jezen, saj je hotel, da mi otroci nikoli ne bi slišali takšnih prepиров in besed. Takrat mi je tudi rekel, da pisatelj ne smejo pisati, kaj je res. To je bil moj prvi poduk o šoli.

Vedno sem ustvarjal neke rime, Bog ve, zakaj. Tudi iz kratic, ki so nastale po vojni, sem izpisoval svoje pomene, ki sem jih slišal doma. Že od majhnega sem imel neke težave, da kar sem videl, sem si tudi zapomnil ali zapisal. Kasneje nisem kaj prida pisal. Spomnim pa se, da v nižji gimnaziji, kar je danes od petega do devetega razreda, nisem bil kaj prida. Edino slovenščina mi

»Potem sem tudi premišljeval o tem, da smo si vsi ljudje enaki, da čez sto let, če bo kdo našel dve lobanji, ne bo vedel, kdo je bil pisatelj in kdo človek s posebnimi potrebami, saj smo vsi samo ljudje.«

je šla malo bolje. Imeli pa smo odlično učiteljico slovenščine. Spominjam se, kako sem napisal svoj prvi literarni uspeh. V šoli smo imeli za nalogo pesem Antona Aškercu spremeniti v prozo. Takrat sem edini v razredu uspel ustvariti dober spis. Spomnim se, da me je še učiteljica pohvalila in da je rekla, da imamo mladega pisatelja. Takrat sem imel 12 let in sem se že počutil malo bolj pomembnega. Od takrat naprej sem za vsako nalogo veliko napisal, ker sem se počutil kot pisatelj. Ta moja zgodba iz otroštva dokazuje, kako pomembna je vloga učiteljev, da znajo spodbujati otroka v nekaj, kar je sposoben.

Kasneje, na učiteljišču sem spoznal neko dekle, ki mi je bila všeč. Takrat sem mislil, da bom pri njej uspel, če ji bom govoril Cankarjeve

stavke, pa si je najbrž mislila, da sem malo nor. Še zdaj vem kar nekaj slovenskih pesmi in svojih knjig na pamet. S tem se ne rad hvalim, menim pa, da za razliko od tistega, ki ne pozna nobenega dela, kulturno bogastvo nosim v sebi. Čeprav že veliko stvari pozabljam, se starih še dobro spominjam. Tudi moja mati je bila zelo nadarjena, čeprav je imela samo šest let osnovne šole, kajti potrebovali so jo kot pastirico. Tudi ona je na stara leta znala veliko pesmi, drugi so ji pravili, da je malce zmešana. Torej to imam najbrž po njej.

To, kaj pomeni dobro oblikovan stavek, imam jaz v sebi – tako kot nekdo, ki zna dobro kuhati. Za razliko od mojih prijateljev Draga Jančarja in Toneta Kuntnerja, ki sta odlična pisatelja, ki čutita dolžnost do pisanja in težnjo do moralnega literarnega dejanja, jaz tega občutka, da delam nekaj pomembnega, absolutno nimam. Tako kot je moja žena učila zemljepis, tako kot nekdo drug koplje nekaj ali pa izdeluje deske, tako pač jaz pišem. Nimam občutka, da imam neko pisateljsko poslanstvo. Tu se počutim, da bi lahko bil uspešen in delam pač svoje delo. Nimam ravno občutka, da ustvarjam umetnino, berem pa še zmeraj z enako radovednostjo. Lahko bi rekli, da sem to prinesel s seboj na svet.«

Kako bi opisali svoje otroštvo in kakšen vpliv je imelo na vaše poznejše pisanje?

»Ja, zelo umestno vprašanje. Že dve leti se ukvarjam z Vorancem in pišem o njem. On ima nekajkrat napisano: kar se majhnemu otroku

***Opomba,
str. 37:**

op. p. =
opomba
pisca

»Mama nas ni nikoli "cartala", jaz mislim, da me ni nikoli poljubila. Ata ja, mama pa je rekla: Ne, življenje je tako težko. Kaj če bo z njim tako hudo kot z mano? Ga moram utrditi!«

vtisne v spomin, kar ga je nekoč bolelo, ga boli celo življenje ista stvar, da se v mladega človeka izrazito vtisnejo prvi spomini, zato mi tako govorimo o tej slovenščini, koliko je važna, čeprav so danes mnogi pravi poliglotti. /.../ Prva čustva po mojem mnenju doživljamo v materinem jeziku. Vaš materin jezik je pohorščina, saj mama ni govorila v pravilni slovenščini, ampak je govorila v narečju. O otroštvu bi lahko rekel, da je zelo važno. Meni se zdi, da med vami (učenci, op. p.*) in menoj ni v bistvu nobene razlike. Če bi tebi nekdo od tvojih doma umrl in, na kar sploh ne upam pomisliti, meni katera od mojih, bi oba enako trpela. Ni moje trpljenje drugačno. Čutimo po mojem mnenju vedno kot človek. Moja hčerka, ki je igralka, je včasih hodila na gostovanje. Tako sem v Ljubljani, ko sem bil v službi, čuval malo Urško (vnukinjo, op. p.). Nato se je Mojca enkrat zaletela z avtom in končala v bolnici. Domov je prišla drugi dan in je bilo vse v redu. In ko je šla šest mesecev kasneje spet na gostovanje in sem jaz pri Urški spal in čakal, kdaj bo mama prišla ob enih ali dveh ponoči iz Metlike ali kje so gostovali, in mala ni spala pa jo je skrbelo, ali je z mamo vse v redu, pa jaz nisem spal. In ko sva slišala ključ v ključavnici, da se je obrnil in da je Mojca doma, sva bila oba enako srečna.

Zdaj bom povedal eno zelo zanimivo zgodbo, ki me je pred tremi leti, se mi zdi, "prerukala" in sem zdaj malo drugačen. /.../ Dve leti sem bral vsak ponedeljek v skupini, v kateri so bili ljudje s posebnimi potrebami. Tja sem hodil brat dve leti vsak ponedeljek in imam en tak spomin, ki me je malo spremenil in še dodatno streznil. Prišel sem tja, bilo jih je samo 12 v skupini, in rekel: "Jaz sem Tone Partljič, sem poročen, imam hčerko, vnukinjo, bil sem učitelj, 25 let sem delal v gledališču, na koncu sem bil poslanec,

»Če te bo kdo "žical", ga vprašaj: Si bral za bralno značko?«

jaz bom zdaj tu z vami bral. 85 let mi je." Nato sem šel stran in rekel: "Pridite vi in se usedite na stol ter se mi vi predstavite." Vsi so to nekako zmogli, čeprav so bili malo posebni. In potem je tam sedela ena malo bolj debela deklica. Najprej sem mislil, da ima Downov sindrom, pa sem ji rekel: "Zdaj si pa še ti ostala." Poleg nje je sedela njena terapevtka in rekla: "Veste, ona pa ne govori." Pa sem rekel: "Pridite vi, gospa, pa vi povejte svoje ime in se predstavite." In sta prišli. In ta pove svoje ime in da je tu v službi in da je ta deklica, ki ne govori, Manja. Stara je 22 let, na žalost ne go-

**Fotografija,
str. 39:**

Tone Partljič.
Dostopno na:
<https://zalozbapivec.com/atribut-izdelka/avtor/tone-partljic/>
(25. 6. 2025).

****Opomba, str.
39:**

Zakon o šolski reformi (Gentilijeva reforma), ki je določal postopno odpravo pouka v slovenščini na osnovnih šolah v Julijski krajini.

Vir opombe: Rapalska pogodba in Gentilijeva reforma. Dostopno na: <https://casnik.si/gentilijeva-reforma/> (24. 6. 2025).

vori, ampak razume vse, in sta šli nazaj. Nato sem jaz začel govoriti, kaj bomo poskusili delati, da vidim, za kaj so sposobni. (Nato smo ravno tako zaigrali to *Romeo in Julijo*.) In sredi mojega govorjenja tista punca reče: "Manja." Vsi smo utihnili, vsi so ploskali in mi rekli: "Kako

le. In nato smo ob koncu šole povabili njihove starše na zaključno prireditev, kjer smo kaj deklamirali, igrali *Romeo in Julijo*. Manjo pa sem vprašal, ali bi upala zapeti Mojčino pesem. Rekla je ja in je na tej prireditvi, kjer je bilo okoli sto ljudi, nastopila. Vsi so ji ploskali. Ko je

Lučka Grmek, učiteljica Toneta Partljiča: »Ko je moj ata stal v Dachauu v vrsti za krematorij, se je razlikoval od drugih golih, suhih okostnjakov po tem, da je eden spre-daj govoril poljsko, eden zadaj rusko, moj ata pa sloven-sko. Samo to ima človek.«

ste vi fini, gospod Partljič, ona je prvič spregovorila na vaši uri." In se je nekam skrila. Potem ko je šla domov, pa je šla mimo mene in me skoraj tako malo pobožala in šla. Sčasoma sem ugotovil, da ko so ji možgani dali komando, naj reče pravo besedo, je trajalo štiri minute, da je lahko nekaj rekla. Nedolgo zatem smo govorili o Kekcu. Moja hčerka je v predstavi *Kekec* igrala Pehto. Tistega dne, ko smo z otroki govorili o tej predstavi, sem jo prosil, da bi prišla oblečena v Pehto in jim predstavila, kako je igrala. In je prišla kot Pehta, nekaj je imela oblečeno na glavi, obnašala se je neprijazno in izgledala je orjaško. Ko je Mojca sedla in nehala pripovedovati, sem rekel, da obstaja pesem o Kekcu in ali jo kdo zna. Nato so kar zapeli, nekateri bolje, drugi slabše. Potem pa sem rekel, da je še ena pesem, v kateri nastopa Pehta, tista Mojčina pesem. In ta Manja je začela peti kot slavček. Terapevtke so se začudile, da ona lahko poje, govoriti pa ne more, in se spraševale, kako niso tega odkri-

bilo konec, so k meni pritekli njeni sorodniki in starši in se mi zahvaljevali, da je njihov otrok prvič v življenju nastopal. Po tem dogodku se mi zdi, da sem postal boljši človek. Tam sem videl, kako jih ena majhna stvarca razveseli, kako so srečni, če z eno roko miga, s katero prej ni, ali pa si je en kos pesmi zapomnil. Mi se pa pritožujemo za vse, pa nam nič ne manjka. Potem sem tudi pre-mišljeval o tem, da smo si vsi ljudje

»Če imam kaj talenta (upam, da ga imam), ga imam od mame.«

enaki, da čez sto let, če bo kdo našel dve lobanji, ne bo vedel, kdo je bil pisatelj in kdo človek s posebnimi potrebami, saj smo vsi samo ljudje. In ne glede na starost ne ločim oseb, saj se mi zdi, da smo si vsi enaki ne glede na starost.«



Kdo so bili ključni ljudje v vašem življenju, ki so vas podpirali na poti do uspeha?"

»Na nek način učitelji, najbolj mama. Mojo mamo je njena mama, ki je bila dekla pri nekem velikem kmetu, oddala, ko ji je bilo dve leti, in se je nekako sama tolkla skozi življenje. Mama nas ni nikoli "cartala", jaz mislim, da me ni nikoli poljubila. Ata ja, mama pa je rekla: "Ne, življenje je tako težko. Kaj če bo z njim tako hudo kot z mano? Ga moram utrditi!" Jaz nisem tak in tudi ne mislim, da je to prav, ampak ker je brala in čeprav ni imela šole, je vse razumela. Na učiteljski smo brali knjigo *Zločin in kazen*, to je težka knjiga, ki jo boste tudi vi brali v gimnaziji. (*Zelo doživeto je pripovedoval o vsebini knjige, op. p.*) Prebrala jo je tudi moja mama, ki je imela nekaj v sebi. Vse je razumela. Vprašala me je: "Tona, kdo je pravzaprav glavni junak: Ali je Raskolnikov ali ta preiskovalec?"

Če imam kaj talenta (upam, da ga imam), ga imam od mame. Na prvo mesto bi torej postavil mamo.

Prej sem omenil eno profesorico, bom tudi pri njej povedal eno izkušnjo, ki sem se je držal ves čas, ko sem bil učitelj slovenščine. Učitelj slovenščine sem bil šest let. Sem se že pohvalil, da sem bil dober. Vem, ker so mi vsi učenci, ki so šli naprej v gimnazijo, tudi k Pungartniku, rekli: "Gospod Partljič, nič se nam ni bilo treba učiti slovenščine, vsi smo bili najboljši." In vsi profesorji so vprašali: "Kaj te je mogoče Partljič učil?" To so mi oni povedali. Tudi sam sem imel ta občutek, da delam pravo delo. Vse pa mi je dala omenjena profesorica Lučka Grmek, ki je bila iz Trsta. V času pred vojno, ko pride Mussolini, je hodila na učiteljske. Do osemindvajsetega leta je bila neka Gentilijeva reforma**: učenci so se lahko došolali v slovenščini, da so končali zadnji razred; ko so pa zadnji slo-

Fotografija, str. 41:

BIZJAK, Sašo.
Tone Partljič.
Dostopno na:
[https://
svet24.si/
clanek/tone-
partljic-
slovenski-
pisatelj-moj-ata-
-socialisticni-
kulak-1384213](https://svet24.si/clanek/tone-partljic-slovenski-pisatelj-moj-ata-socialisticni-kulak-1384213)
(25. 6. 2025).

venski otroci, ki so začeli s slovenščino, končali, je bila pa slovenščina prepovedana v šolah, v časopisih ... In tudi na ulici so te kar prijeli in pretepli karabinjerji. In njen oče (oče Lučke Grmek, op. p.) ni hotel govoriti italijansko, je rekel: "Jaz pa ne bom govoril italijansko." Večkrat je bil v zaporu, ona je končala učite-

edino, kar imate. Ko je moj ata stal v Dachauu v vrsti za krematorij, se je razlikoval od drugih golih, suhih okostnjakov po tem, da je eden spredaj govoril poljsko, eden zadaj rusko, moj ata pa slovensko. Samo to ima človek.« Ne bom rekel, da je to pretiravanje, ampak njo sem videl, da jo je zlomil, ko je rekel: "Ne

»Ni pravilnega pisanja. Ti moraš svoje povedati. Če hočeš, da te bomo brali, moraš najti svojo misel in svoj glas.«

ljišče v slovenščini, ni imela kje učiti pa je oče rekel: "Pobegniva, Lučka, pobegniva v Jugoslavijo." Čez tisti Snežnik so hodili. Imela pa je tam mamo in sestro. Mama pa je rekla: »Če si ti tak butelj, da vztrajaš pri vsaki slovenski besedi in ne moreš niti ene italijanske reči, potem pa pojdi.« In Lučka je šla z očetom. Prišla sta v Maribor. Tu je dokončala učiteljsko in po vojni nas je začela učiti. Jaz sem se kar dobro učil, mislim, da sem imel štiri pa nobeden drug ni imel pet slovenščino. Enkrat je enemu dala popravni izpit, v današnjem devetem razredu, pa je tisti fant rekel: "Pa tovarišica, pa kaj vi to delate, jaz že imam delovno mesto za vajenca pri avtomehaniku, nikoli ne bom nugal te frdmane slovenščine ..." Pa se je ženska takole prišla in je rekla: "Kaj si rekel, fant? Nihče mi še ni rekel hujše stvari kot ti. A ti veš, da jaz mame več nisem videla zaradi slovenščine? A veš, da moj ata, ki je z mano pobegnil sem zaradi slovenščine, ni hotel govoriti nemško, so ga odpeljali in je tam umrl. Jaz sem sama tu brez svojih ljudi, da vas učim slovenščino, da vam povem, da so zaradi slovenskega jezika ljudje tudi dali življenje in da je to

rabim slovenščine." Evo in zdaj se pohvalim pred vami: tako sem se poskušal jaz obnašati kot učitelj, da je to edina stvar, ki je moja. Ker nisem talentiran za jezike, ne bi znal v čem drugem pisati, samo to imam. Torej učitelji slovenščine in slovenske knjige, to me je oblikovalo. Nikoli nisem bral normalno, butelj. Najprej sem bral Jurčičevega Domna, potem sem celega Jurčiča prebral, izposojal sem si zbrana dela. Bral sem vse, tudi tisto, kar je napisano z malimi črkami zadaj, opombe, sem kar vse čital po večkrat. /.../ Potem sem pa nekje v sre-

**»Nobeden naj ne sledi
Partljičevi poti, vsak naj
sledi svoji poti. Tudi ni mo-
goče drugače.«**

dini učiteljska začel brati Cankarja. Ker sem bil sam s podeželja in smo bili revni in nobenih možnosti nisem imel pri ženskah, saj veste, kako si zakompliciran v teh letih, pa se mi je zdelo, ko berem Cankarja, ki je bil osamljen revež, kot da berem o svojem otroštvu. Vse tja do skoraj tridesetega leta sem bral samo Cankarja. Še zdaj, če bi me pri-



silili, lahko dve uri govorim Cankarjevo prozo. Ima samo eno pesniško zbirko Erotika, tiste pesmi itak znam, tako sem s tem Cankarjem živel. Sem rekel, da sem Angelco "žical" s Cankarjevimi ljubezenskimi izjavami, pa nisem imel nobenega rezultata. Potem sem bral Dostojevskega /.../«

Kaj bi svetovali mladim avtorjem, ki si želijo slediti vaši poti?

Ob tem vprašanju se je pisatelj najprej pošalil, da naj nihče ne sledi njegovi poti. Nato je dodal, da naj vsak sledi svoji poti, saj druge možnosti sploh ni. Mladim bralcem, ki bi radi postali pisatelji, pa je svetoval, naj berejo čim več knjig. Tudi sam bere knjige ostalih avtorjev, saj meni, da je branje knjig drugih pisateljev ogromnega pomena. Gospod Partljič je poudaril tudi, da se mora-

mo zavedati, da so vsi poklici enako pomembni in da ni noben poklic več vreden od drugega. Poudaril je pomembnost izvirnosti in edinstvenosti pri pisanju in poklicu pisatelja. Pri odgovarjanju si je pomagal z nazornimi primeri iz književnih del in zgodovine. Kot zanimivost je pripomnil tudi, da ima sam doma okoli 12.000 knjig in da bi si jih želel še več. Zdi se mu pomembno, da ljudje veliko beremo in predvsem, da beremo kvalitetne knjige in znamo razmišljati s svojo glavo. Nato je dal nasvet še za vse tiste, ki si želijo uspeti v igralskem poklicu: pomembno je, da verjamemo vase in v svoj uspeh.

Intervju so pripravili učenci Živa Črnko, 9. r., Urška Urbanc, 9. r., Tea Ostruh, 8. r., Staš Fric, 8. r., z mentorico Jasno Ledinek.

Dan dejavnosti

LIKOVNA DELAVNICA

V torek, 10. 6. 2025, se je na šolskem igrišču OŠ Ribnica na Pohorju odvila prava likovna delavnica pod mentorstvom ljubiteljske likovnice Mateje Poročnik. Otroci so se prelevili v prave likovnike s polno mero kreativnosti in ustvarjalnosti. Služilo nam je tudi vreme, ob spremljavi glasbe pa so nastale čudovite likovne stvaritve. Skupni izdelki otrok so bili tudi razstavljeni na Ars festu v okviru Likovne sekcije Likra.

Mateja Pisnik



Šola v naravi

PLAVANJE V PREKMURJU



Z učenci 4. in 5. razreda smo od 16. do 20. 6. 2025 uživali v letni šoli v naravi. Vsak dan smo veliko plavali in se kopali, preizkušali nove veščine v vodi ter uživali v sproščenem vzdušju. V prostem času smo se odpravili na sprehod ali pa smo se podili za žogo na nogometnem igrišču.

Poleg aktivnosti pa smo se tudi veliko družili, smejali in zabavali. Zelo smo bili zadovoljni tudi s hrano, ki je bila okusna in raznolika. Dnevi v Prekmurju so hitro minili, saj smo se imeli lepo in tako smo ustvarjali nepozabne spomine.

Jerneja Osvald



Delavnica za nadarjene učence

SKUPAJ SE GIBAMO



V torek, 10. 6. 2025, se je pet naših učencev udeležilo delavnice **Skupaj se gibamo** na OŠ Muta. Delavnica je bila namenjena predvsem **nadarjenim** učencem, udeležili pa so se je lahko tudi nekateri **izbrani učenci**.

Najprej so nam predstavili osnovno šolo s prilagojenim programom, kjer smo opazovali potek pouka. Nato so sledile raznolike dejavnosti:

- lov na zaklad s pomočjo skritih namigov,
- premagovanje ovir z zavezanimi očmi,
- nudenje prve pomoči poškodovanemu učencu: priprava nosil in prenos ponesrečenca,
- sestavljanje legokock po spominu,
- delo v računalniški učilnici: programiranje.



Dejavnosti tega dne so mi bile zelo všeč, saj smo sodelovali in delali v skupini, pri tem pa smo bili športno aktivni.

Manca Kramljak, 8. r.



Zaključna ekskurzija devetošolcev

ŠE ZADNJIČ SKUPAJ NA IZLETU



V torek, 10. 6. 2025, smo se učenci 9. razreda odpravili na zaključni izlet. Okoli devete ure smo se z zelo majhnim avtobusom odpravili izpred šole. Vožnja je bila kar dolga in zelo vroča. Ob enajsti uri smo prispeli na naš prvi ogled v Lendavo. Tam smo si ogledali stolp Vinarium in razgled z njega. Nato smo se natrpani odpeljali proti adrenalinskemu parku Bukovniško jezero. Tam smo dve uri plezali po različnih progah. Izmučeni smo se nato odpravili proti naši novi destinaciji. Paintball nam je bil zelo všeč, saj smo se zelo vživeli in potrudili, da

bi zmagali. Po eni uri streljanja smo se odpeljali proti Europarku, kjer smo imeli eno uro prostega nakupovanja. Okoli sedme ure smo se odpeljali proti domu.

Ema Žigart in Tea Pokeržnik, 9. r.



MISLI DEVETOŠOLCEV OB KONCU OSNOVNE ŠOLE



Devetošolci z razrednikom na valeti (šolsko leto 2024/2025)

- Zadaž: Jan Buzzi, Žiga Kramljak, Rene Mrak, Žan Nabernik, razrednik Jernej Selič, Sašo Pirc, Tinej Grubelnik, Klemen Robnik.
- Spredaj: Ema Žigart, Laura Hren, Tea Pokeržnik, Manca Grubelnik, Lana Klemenc, Hana Grum, Urška Urbanc, Živa Črnko.
- Odsoten: Tijan Germut.

Fotografije, str. 47-50: Tomi Plevnik

V spominu mi bo najbolj ostalo ...

... ko sem dobil kakšno petko in dobro počutje pri pouku. (Tinej)

... vsi izleti, na katere smo odšli. (Tea)

... dobro in odlično počutje pri urah. V zelo dobri luči mi bo ostal spomin na razred, na sošolce, s katerimi smo skupaj preživeli razburljivih 9 let v osnovni šoli. Spominjal se bom tudi učiteljev, ki so bili vedno prijazni in nam pomagali, ko smo kaj potrebovali. V odličnem spominu mi bodo ostale tudi šole v naravi, ki smo jih skupaj preživeli s sošolci. (Jan)

... ko smo se s sošolci šalili in imeli lepo. (Žiga)

... prijetno vzdušje v razredu, smeh in skupne dogodivščine z vrstniki. Posebej pa tudi vse tiste trenutke, ko smo skupaj premagovali izzive, skupaj preživeli vse šole v naravi, izlete in vse šolske dni. (Hana)

... vsi lepi trenutki, ki sem jih doživela s tem razredom. (Urška)

... vsi spomini in pustolovščine, ki sem jih skupaj s sošolci doživela v teh devetih letih. Prav tako nikoli ne bom pozabila naših izletov in zanimivih izzivov, ki smo jih prestali skupaj. (Živa)

... da se je Ema zaletela v vrata z zaprtimi očmi kot racak, jaz, Lana in Laura pa smo se smejale. :) (Manca)

... kako smo s sošolci delali skupne naloge in kako smo se prepirali. (Klemen)

... ko smo šli v šolo v naravi, kjer smo se družili in skupaj ustvarjali spomine. Nikoli ne bom pozabila vseh norčij, ki smo jih naredili. (Lana)

... le dobro, saj ostalo, če si dovolj močna oseba, pozabiš. (Laura)

... dobri, skupni trenutki z mojim razredom, šola v naravi in naše druženje po pouku. (Ema)

... ko smo delali težave s Tijanom, Sašom, Žanom. (Rene)

... Tijan in Sašo. (Žan)

... Žan in Tijan. (Sašo)



Hvaležen/Hvaležna sem ...

... za nasvete učiteljev za življenje.
(Tinej)

... za vse znanje, ki so mi ga dali učitelji. (Tea)

... za vseh 9 let potrpljenja in pomoči s strani učiteljev. Hvala sošolcem, da smo tako lepo zaključili osnovno šolanje in smo se med njim tudi super razumeli ter si med seboj pomagali. (Jan)

... da sem naredil razred. (Žiga)

... za vse učitelje in učiteljice, ki so nas podpirali, za prijateljstva, ki sem jih sklenila, in za vse priložnosti, ki sem jih imela za učenje in tudi spoznavanje same sebe. (Hana)

... za vse pridobljeno znanje in življenjske nasvete. Hvaležna sem tudi za vsa prijateljstva, ki smo jih skovali skupaj v teh devetih letih. (Urška)

... za vse napotke in znanje, ki sem jih pridobila od sovrstnikov in učiteljev. Prav tako sem hvaležna, da sem spoznala dobre prijatelje, s katerimi bom po zaključitvi šole zagotovo ostala v stiku. (Živa)

... za Lano, saj sva skozi leta zgradili močan odnos in postali najboljši prijateljici za vedno. (Manca)

... za hrano, prijatelje in nasvete učiteljev. (Klemen)

... da sem imela takšne sošolce, katerim sem lahko veliko zaupala, se z njimi smejala ... Hvaležna sem tudi za vse znanje in vse spomine. Najbolj pa sem hvaležna za prijateljico Manco, saj mi je vseh 9 let stala ob strani tudi v najhujših trenutkih. (Lana)

... za vse znanje, ki sem ga pridobila in ga bom lahko uporabila v gimnaziji in med študijem za moj zelen poklic. (Laura)

... učiteljem in učiteljicam, ki so me naučili ogromno snovi in pa tudi stvari, ki so zelo pomembne za življenje. Hvaležna sem tudi mojim sošolkam in sošolcem, s katerimi smo se kar dobro razumeli. (Ema)

... za hrano. (Rene)

... za Saša in Tijana. (Žan)

... za Žana in Tijana. (Sašo)



Želim si ...

... da mi v življenju uspe. (Tinej)

... da bom še naprej ostala v tako dobrih odnosih z mojimi prijatelji, ki sem jih spoznala v šoli. (Tea)

... da bi s sošolci še naprej, tudi po osnovni šoli, ohranili stike in se še naprej družili, tako kot smo to počeli v osnovni šoli. Upam in si tudi želim, da bi v srednji šoli, v razredu bilo enako dobro počutje, kot je bilo tukaj v osnovni šoli, in da bi se odlično razumeli med seboj, tudi z učitelji. (Jan)

... eno Beto RR 50 Racing. (Žiga)

... da bi tudi v prihodnosti ohranila željo po znanju in dobre odnose z ljudmi okoli sebe. Prav tako si želim, da bi mi prihodnost prinesla veliko lepih izkušenj in uspehov. Moja največja želja je izšolati se za svoj poklic in da ga bom imela možnost opravljati. (Hana)

... da bi še dolgo ostali prijatelji, da bi se vsem vse želje uresničile in da bi vsi dosegli to, kar smo si zadali. (Urška)

... da bi vsi sošolci dosegli svoje sanje in svoja pričakovanja ter da nikoli ne bi pozabili na naše skupne trenutke. (Živa)

... veliko plačo v svojem poklicu. (Manca)

... da nam vsem uspe in da se bomo še kdaj srečali. (Klemen)

... da bi se še naprej razumeli s sošolci in se še naprej pogovarjal. Želim tudi, da bi prišla do svojega sanjskega poklica, ki bi ga opravljala z veseljem. (Lana)

... čim višjo plačo in delo v Švici. (Laura)

... da bomo ostali v dobrih odnosih z vsemi, da se bomo v prihodnje še srečali, se pozdravili in malce poklepetali. Želim si, da mi bo osnovna šola ostala v lepem spominu. (Ema)

... da se bom se družil z Žanom, s Sašom in Tijanom. (Rene)

... da se bom še družil s Sašom in Tijanom. (Žan)

... da se bom še družil z Žanom in Tijanom. (Sašo)



Vrtec

Z VLAKOM NA IZLET



Ob koncu vrtčevskega leta smo se skupaj s starši odpravili na zaključni izlet. Z vlakom smo se odpeljali v Podklanc, kjer smo si ogledali kmetijo Klančnik. Z njihovim turističnim vlakom smo se popeljali po kmetiji in si ogledali lovski muzej, deležni pa smo bili tudi pokušine domačih dobrot. Zaključni izlet je bil le še pika na i naši letošnji rdeči niti z naslovom S pravljico v živalski svet.

Katja Bricman



Vrtec

SMUČARSKI TEČAJ



V dneh od ponedeljka, 3. 2. 2025, do srede, 5. 2. 2025, je potekal smučarski tečaj za otroke iz skupine Pikapolonice na smučišču v Ribnici na Pohorju. Udeležilo se ga je devet otrok. Pod vodstvom usposobljenih učiteljev smučanja so se otroci naučili prvih zavojev in zaustavljanja v plužnem položaju in samostojne

uporabe vlečnega traku. Vse tri dni so otroci na smučanju zelo uživali, pridobivali nova znanja, še posebej v sredo, ko je bila tekma saj so se lahko izkazali v vožnji na poligonu med stožci. Vsi otroci so za dosežen uspeh prejeli diplome in se posladkali z vročo čokolado skupaj z vrstniki iz skupine, ki niso smučali.



**Alenka Urnaut in
Hermina Ostruh**

Vrtec

NARAVA SE PREBUJA

Po dolgih zimskih mesecih je prišla pomlad. Dnevi so postajali vse daljši, noči pa krajše. V skupini smo spoznali letni čas z opazovanjem različnega slikovnega gradiva, z ogledom videoposnetkov ter različne literature. Odpravili smo se na sprehode v bližini šole. V gozdu in na travniku smo opazovali, kako se narava prebuja. Vreme je postajalo toplejše, sneg se je vedno hitreje topil in iz zemlje so prikukale prve pomladne cvetlice. Ogledali smo si šolski vrt, ki je že pripravljen za sajenje in saditev. Otrokom je bila prebrana knjiga z naslovom Vrtnar. Tudi sami so postali vrtnarji. Vsak otrok si je v lonček napolnil zemljo in vanjo posadil čebulico čebule. Iz dneva v dan so opazovali rast in ga beležili v tabelo. Uredili smo še grede pred vrtcem in jo pripravili na tople dni, ko bo vse okoli nas ozelelo in zacvetelo. Skozi vse te dejavnosti so otroci naravo ne le opazovali, ampak jo tudi doživeli, z vsemi čuti in z veliko veselja.

Alenka Urnaut in Hermina Ostruh



Vrtec

KAMNOSEŠTVO IN STEKLARSTVO NEKOČ IN DANES

Skupina Čebelice je v šolskem letu 2024/2025 sodelovala v projektu Turistične zveze Slovenije in Skupnosti vrtcev Slovenije. Letošnja rdeča nit je T&T: TRADICIJA V TRENDU. Naša skupina je sodelovala s projektom **Kamnoseštvo in steklarstvo nekoč in danes**. V okviru tega projekta smo izvedli več različnih aktivnosti.

Preko literature, knjig in slikovnega gradiva smo spoznavali kamnine na našem območju (Pohorje).



Seznani smo se s kamnolomom v našem lokalnem območju.

Spoznavali smo steklo, ga opisovali, tipali. V igralnici smo poiskali steklene izdelke. Razmišljali in opazovali smo, kje vse še najdemo steklo v vsakdanjem življenju.

Izvedli smo več poskusov s steklenim kozarcem, kamni, peskom in drugimi snovmi. Rezultate smo primerjali med seboj.



Najprej smo opazovali prazen steklen kozarec. Ugotovili smo, da je brezbarven, da lahko vidimo skozi njega, da je steklo gladko in hladno na otip.

Ko smo v kozarec natočili vodo, smo še vedno lahko videli skozenj.

Preizkušali smo, kaj se zgodi, če v steklenem kozarcu zmešamo vodo in barvo. Ugotovili smo, da se barva in voda zmešata med seboj in zaradi tega ne vidimo na dno kozarca.

Izvedli smo tudi poskuse, da bi ugotovili, če kamen lahko plava na vodi. V vodo smo spustili različno veli-

ke kamne in opazovali. Ugotovili smo, da kamen vedno potone na dno kozarca z vodo, ne glede na njegovo velikost.

Ko smo v kozarec z vodo vsuli mivko, smo jo premešali. Nekaj mivke se je takoj usedlo na dno kozarca in voda je bila motna. Potem smo kozarec postavili na poličko in ga dva dni zapored vsak dan opazovali. Po dveh dneh se je vsa mivka usedla na dno kozarca, voda pa se je sčistila.



Na daljšem sprehodu smo opazovali skale in kamne. Vsak od otrok si je poiskal svoj kamenček, ki ga je odnesel domov. Iskanje kamnov je bilo za otroke lepo doživetje, saj so prav tekmovali med seboj, kdo bo našel lepši in bolj svetleč kamen.

Kot zaključek projekta sva načrtovali ogled kamnoloma in muzeja steklarstva v Josipdolu, vendar do izvedbe žal ni prišlo. Smo si pa sku-



paj ogledali fotografije in videoposnetek kamnoloma.

Vse aktivnosti v okviru tega projekta smo izvedli z veliko zanimanja, nabrali smo si novih spoznanj in skozi doživetja dodali nov kamenček v naš mozaik spominov.



Marija Kristan in Špela Hrastnik

KOLOFON

ISKRICE,
glasilo OŠ Ribnica na Pohorju

Osnovna šola
Ribnica na Pohorju

Ribnica na Pohorju 29
2364 Ribnica na Pohorju

info@osribnicanapohorju.si

Iskrice, glasilo OŠ Ribnica na Pohorju, od šolskega leta 2013/2014 dalje ustvarjajo, oblikujejo in urejajo šolski novinarji pod mentorstvom Jasne Ledinek.

Avtorji posameznih prispevkov, likovnih izdelkov in fotografij so tudi drugi učenci, učitelji, vzgojitelji in delavci OŠ Ribnica na Pohorju.

Zahvala in vabilo

Zahvaljujemo se vsem, ki ste kakorkoli sodelovali pri izidu glasila Iskrice.

Če želite svoj prispevek objaviti v kateri od naslednjih številčk glasila, vas vabimo, da ga oddate mentorici. Prav tako lahko podate svoje ideje in predloge, o čem bi lahko pisali v naslednjih številkah.

*Šolski novinarji
z mentorico*

Fotografije: če ni drugače navedeno, so avtorji fotografij učenci, učitelji, vzgojitelji in drugi delavci šole.

Mentorji prispevkov, katerih avtorji so učenci:

- **Luka Oman:** naslovnica
- **Jasna Ledinek:** ostala besedila